

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКСВОБОДА
UKRAINIAN DAILYРедкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV Ч. 237. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ-ЙОРК. СЕРЕДА, 1-го ЛИСТОПАДА 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, NOVEMBER 1, 1978 No. 237. VOL. LXXXV.

Д-р П. Мірчук обраний

на голову СУПВ

Нью-Йорк. — В суботу, 21-го жовтня ц. р., тут в Домі Українського Визвольного Фронту відбулися Загальні Збори Союзу Українських Політичних В'язнів (СУПВ). Зборами проводила президія, що її очолили: д-р Петро Мірчук, голова та інж. Богдан Качор, секретар. У виступі обширної, ділової дискусії присутні прийняли постанову відносно й оживити діяльність організації колишніх українських політичних в'язнів.

Нову управу Союзу Українських Політичних В'язнів обрано в такому складі: д-р П. Мірчук — голо-

ва; інж. Б. Качор — секретар; Володимир Костик — місто голова; Василь Лавро — скарбник і член управи; мгр Уляна Целевич, п-і Марія Нестерчук, ред. Василь Пасічник. Голова Контрольної комісії — Іван Кравчук.

Нова Управа Союзу Українських Політичних В'язнів закликає всіх членів і кандидатів в члени відновити свій контакт з Союзом, присилаючи свою теперішню адресу до: Ukrainian Society of Political Prisoners, P. O. Box 304, Cooper Station, New York, N. Y., 10003.

Відбулася конференція кооперативів
східного побережжя

Джерзі Сіті (Ю. Ф.). — В невідому, 29-го жовтня ц. р., в приміщенні місцевого Українського Народного Дому відбулася чергова Регіональна Конференція українських кооперативів східного побережжя ЗСА, членів Централу Українських Кооперативів ЗСА (ЦУКА).

Учасників конференції, які представляли українські кредитивні кооперативи Баванд Бруку, Джерзі Сіті, Елізабету, Йонкерсу, Нью-Йорку («Самопоміч» і Українська Православна), Пассейку і Трентону, привітав голова дирекції місцевої кредитивної Ю. Ференцевич та передав провадження конференції Л. Футалі, місто голови і діючому голові ЦУКА на сході ЗСА.

В програму конференції входили доповіді інж. Р. Раковського, «Фінансова політика кредитивів», д-ра Б. Кекіша «Львотата запального капіталу», мгр С. Л.

Коцибали «Удільовання мортгеджів згідно з постановами нового кооперативного закону» та інформація Л. Футалі про Другий Світовий З'їзд делегатів українських кооперативів в рамках III-го СКВУ. Привітні з увагою заслухали добре опрацьовані доповіді, після яких розвинулася широка дискусія, а прелєгенти відповідали на численні запити.

Програма нарад продовжувалася після обідньої перерви. Обговорено низку питань співдії українських кооперативів в рамках ЦУКА. Після закриття наради та подяки господарям за гостинне прийняття, учасники відвідали приміщення місцевої кредитивної кооперативи та знайомилися з працею нового компютера, який вкоротить буде впроваджений в дію для покращення обслуговування членів кредитивів.

Відмітили 50-річчя

Українського Клубу у Вотервільті



Частина гостей за почесним столом (зліва): п-і О'Браси, посадики Дж. Л. О'Браси, д-р І. Флис, о. Б. Волошин, асемблємен М. Гоблок, С. Кавола і С. Мочульський.

Вотервільт, Н. Й. — Понад двадцять членів, місцевих мешканців, секретарів і членів УНСоюзу, представників уряду та репрезентативів українських організацій зібралися у суботу, 14-го жовтня ц. р., в Українському Американському Громадянському Клубі у Вотервільті, Н. Й., щоб тут відсвяткувати 50-річчя оснування цієї інституції, що прислужилася своїй громаді у розвитку українських ідеалів і затриманні української ідентичності в громаді.

Пропам'ятні плякети отримали ще два живучі члени — основники цього клубу — панове Іван Урбан та Олекса Спідж. Овацією привітали присутні врученням плякеток цим, що зуміли передбачити добро в створенні цієї інституції, яка послужила громаді в її культурних і суспільних потребах. Під час бенкету промовляли: д-р Іван О. Флис, — головний президент УНСоюзу, Майкл Гоблок — нью-йоркський стейтсмен асемблємен, який походить з українського роду, Дж. Лео О'Браси — посадики, та о. Богдан Волошин, парох української католицької церкви св. Миколая у Вотервільті.

Д-р І. Флис, промовляючи по-українськи і по-англійськи, накреслив історію розвитку в Америці таких товариств, як: «Просвіта», «Читальня», Український Народний Дом та Громадянський Клуби. Він, також розповів про односторонній розвиток Відділу Українського Народного Союзу і про те як праця кожної з цих інституцій доповнювалася працею усіх.

Пан Самуель С. Кавола був майстром церемоній, професійно проводивши святкуванням. П. Станлей Мочульський брав активну участь у всіх фазах програми і займався представленням поодиноким особам. Привітні висловлювалися представники від різних організацій: Іван Кушнір від УККА, Відділ в Обурні; М. Філь від УККА, Відділ у Вотервільті; Іван Карабін від Товариства св. Миколая у Вотервільті; п-і Люба Мокій від 99-го Відділу СУА; М. Бережанський від Т-ва Обороны Лемківщини; п-і Н. Скалін від Жіночої Секції у Вотервільтського Громадянського Клубу; п. Пашак від Громадянського Клубу в Амстердамі; п. Свідерський від ООЧСУ, Відділ в Амстердамі; п-і Пашак від Жіночої Секції від ООЧСУ

1918 — У 60-РІЧЧЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ — 1978

У ДЕНЬ ПЕРШОГО ЛИСТОПАДА



І знов — котрий це вже раз?
Зійшлися ми в одній родині,
Щоб пам'ятувати той славний час,
Коли в офіру батьківщини
Себе принесли краї з нас.

І наші лицарі у бій
Ішли за волю України,
Вогнем юнацьких буйних мрій
Вліснях червоної калани...
До героїських воляцьких дій.

Устав і знов упав наш Львів,
Над ним навис туман кривавий,
Покрив собою і білиці,
Україні рідні синів,
Що впади там — на полі слави.

І от що-рік, в ті самі дні,
Свої змріямо ми сили...
Та не ридання вже — о, ні! —
Про перемогу лиш пісні
В нас викличуть святі могили...

Прапор борців мінюш тримай,
Хто любить волю, любі друзі,
І заповіт свяятий сповняй:
І не ридай, а зобувай!

Спиридон Черкасенко

В Китаї розпочалась критика
писань Мао Тсе-тун'а

Пекін. — Китайська офіційна критика розпочала атаку на деякі писання Мао Тсе-тун'а, а головним його цитати і вислови зібрані у так званій «Малій червоній книжечці», яка, як відмічують кореспонденти, була, крім Біблії, найбільше поширена у світі.

Тепер, коли писання Мао широко використовувалося, «чвірка» опозиціонерів на чолі із вдовою по Мао Тсе-тун'ові, Чіанг Чінг, книжечка опинилася на списку критикованої урядом літератури. Існують здогади, що книжечка може бути заборонена в Китайській Народній Республіці й знята з продажу.

Досі про цю книжечку, а згодом висловлювання Мао, появилось в офіційній урядовій пресі для критичні статті, автори яких не так критикують саму книжечку, як «ганебну чвірку» опозиціонерів, які, використовуючи писання Мао для своїх цілей, дуже часто перекирчували його вислови, покладалися на них як на догми, знаючи про те, що Мао Тсе-тунг не був Богом, а тільки людиною.

Тому, що така критика писань Мао вважалася небуденним явищем в Китаї, політичні і дипломатичні обсерватори добачають в цьому деяку зміну в китайській політиці і намагання нових китайських верховодів дещо применшити роллю Мао, звільняючи

ючи тим самим Китайську Народну Республіку з ідеологічної пов'язаності і відриваючи її від тієї доби, яка позначилася заколотами, вбивствами, насильним накіненням політичних переконань і так званою культурною революцією, у якій яскрав вдова по Мао Тсе-тун'ові відіграла провідну роллю.

В 1960-их роках, — пишуть офіційні китайські критики, — всі ті китайці, які не підтримувалися, «вибраних цитат» Мао, помішених у «червоної книжечки», були знищені, або репресовані. Знищено тоді провідну верству інтелігентів, спалено тисячі вартісних книжок, наукових збірників тощо.

Китайська газета, яка обговорює справи літератури й науки і признає на для інтелігентного прошарку населення, також сильно критикувала писання Мао, які спричинились до створення революційно-авторитарної групи людей в Компартії, подібних до Лін Піао і «банди чотирьох», які за посередництвом вчення Маркса-Леніна-Мао Тсе-тун'а намагалися науку перетворити в релігію. «Так звані рух Лін Піао і „ганебна чвірка“, — говориться у критичних статтях китайської преси, — повторили ще раз бруталність середньовіччя і чорну добу нелюдності того часу».

В Афганістані діють
партизанські з'єднання

Ісламбад, Пакистан. — Більше як 100 вояків афганістанської армії, контрольованої комуністичним урядом, загинули в боротьбі з партизанськими загонами, які супротивляються комуністичній владі в Афганістані. Бої між військовими частинами відбулися в дні 17-19-го жовтня ц. р. в околицях Кунар, Лягман і Пактія у північносхідній і південносхідній провінціях у недалеких відділах від міста Кабуль, столиці Афганістану.

В офіційному комунікаті Афган-Ісламського Революційного Руху говориться, що комуністичний устрій в Амстердамі; п. Навгонин від СУМА, Відділ у Вотервільті; Коговзі та Амстердамі та п. Білинський від Громадянського Клубу в Коговзі.

Святкування почалися молитовно, що її перепровадив о. Богдан Волошин, а закінчено відспіванням українського національного гімну. Молодша група присутніх, продовжуючи святкування, танцювала до звуку оркестри «Дніпро» з Пассейку.

було силою накинено афганістанському народові і що до цього спричинились посторонні сили, зокрема Советський Союз, який вже віддавна потаємно перекидав зброю й інші матеріали для прокомуністичних організацій в Афганістані. Комунікат закликає усіх патріотів Афганістану до боротьби з метою повалення комуністичного режиму і встановлення демократичної влади в країні.

КАРТЕР ПІДПИСАВ
ЗАКОН В СПРАВІ
БЕЗРОБІТТЯ

Вашингтон. — Минулої п'ятниці, 27-го жовтня, президент Джиммі Картер під час спеціальної церемонії в Білому Домі підписав схвалений Конгресом законопроект «Гомфрі-Гокінса», який пропонує заходи безробіття з теперішніх 6 відсотків всієї робочої сили ЗСА до прийнятних 4-ох відсотків до 1983-го року. Остаточною метою цього законопроекту, що став законом країни з моментом підписання його Президентом — це цілкова ліквідація безробіття.

Папа прийняв на авдієнції
східнонімецького міністра

Ватикан. — Минулої суботи, 28-го жовтня, Папа Іван Павло II, колишній кардинал Кароль Войтила із Кракова, прийняв на приватній авдієнції східнонімецького міністра закордонних справ Оскара Фішера. Це другий раз, що 264-ий Папа Римський зустрічався з високим урядовцем комуністичної держави, бо кілька днів раніше прийняв на авдієнції президента комуністичної Польщі Генрика Яблонського.

Як підкреслюють коментатори, ставище Католицької Церкви в Східній Німеччині значно гірше, ніж у Польщі, бо східнонімецький комуністичний уряд зумів встановити поважні обмеження на діяльність Церкви і вірних, а натовість польської власті мусить рахуватися з Католицькою Церквою, яка під проводом кардинала Стефана Вйшиньського, творить «неофіційну опозицію» до комуністично-атеїстичного режиму.

Протягом останніх кількох днів Папа Іван Павло продовжував підбирати членів адміністрації Католицької Церкви. Після того, як минулої середи, 25-го

жовтня він поновно призначив французького кардинала Жана Війо на пост секретаря стану, натякаючи однак, що це призначення тимчасове, Папа минулої суботи поновно призначив італійського кардинала Себастьяна Баджіа на префекта Священної Конгрегації Єпископів.

День раніше, в п'ятницю, 27-го жовтня, Папа Іван Павло натовість обмежив впливи іншого консервативного італійського кардинала, а саме, Перікія Фелічі, бо хоча поновно призначив його на два менші впливові пости, то не признаючи його знову на президента Комісії для Інтерпретації Декретів Другого Ватиканського Собору.

У неділю, 29-го жовтня, Папа Римський відвідав монастир Ля Монтеролія, який знаходиться 24 милі від Риму і ним від 1857-го року опікуються польські монахи. Під час відвідин цього монастиря, початки якого сягають до першого сторіччя по Христі, Папа Іван Павло подарував для каплиці золоту чашу, а його квітами вітали італійські та польські діти.

Погане здоров'я Брежнєва
впливає на переговори СALT

Москва. — Політичні обсерватори загально вважають, що погіршення здоров'я Брежнєва стану генерального секретаря ЦК КПРС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда І. Брежнєва, негативно впливає на переговори про обмеження стратегічної зброї, які тепер ведуться між делегаціями ЗСА і СССР.

Як відомо, державний секретар ЗСА Сайрус Венс повернувся недавно з Москви, не досягнувши бажаних результатів, помімо того, що він вів переговори у приватності Брежнєва, який на його думку, є ще здібним контролювати себе і командувати своєю делегацією. На Заході існує побоювання, що есентуальний відхід Брежнєва від активної політики може негативно вплинути на цілість переговорів, бо в Кремлі розпочинається боротьба за владу і переговори можуть бути відложени на неопределений час.

Пресові агентства стверджують, що Брежнєв хворіє мабуть на еміфему, високій тиск крові і послаблення мускулів.

Спекуляції навколо здоров'я Брежнєва вносять на деньне світло основне питання: повинні ЗСА співіти з підписанням договору про обмеження стратегічної зброї, заки це за політику в Кремлі відповідає

Брежнєв, чи зачекати на його наслідника. Адміністрація президента Картера радше прихильноється до першої пропозиції — поспішити з підписанням якнайшорше, бо не відомо, як до цієї справи поставиться наслідник Брежнєва.

Численна публіка вітала «Степового гостя» в Нью-Йорку

Нью-Йорк, Н. Й. (Л. К.) — У неділю, 29-го жовтня ц. р., увійшовши до вестибюлю Фешен Інституту, можна було завважити безконечну чергу осіб, які чекали, щоб закупити квитки на прем'єру «Степовий гість» Бориса Грінченка, у виконанні Студії Мистецького Слова в Нью-Йорку, керівником якої є п-і Лілія Крушельницька.

О год. 2:30, коли почалася прем'єра, 800 осіб із Нью-Йорку та околиць займали місця на залі, щоб помити привітати Студію Мистецького Слова — її молодих адептів та їхнього режисера п-і Крушельницьку з черговим успіхом. Перед очима глядачів проходила дія для мінливіх декорацій, мінливіх стіль побиту і вивірний одяг польської шляхти і козацтва, мінливі на сцені різні театральні режисери, за якими доводилось п-і Крушельницькій довший час розшукувати, щоб взоруватися на дже-

ШУМУК ГИНЕ НА ОЧАХ —
ПИШУТЬ ПОЛІТВ'ЯЗНІ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Нижче друкуємо листа чотирьох політв'язнів Мордовського табору «Сосновка» до Канадського парламенту й уряду в справі Данила Шумука. Лист датований 10-го вересня ц. р.

«Нам, політв'язням концтабору „Сосновка“ (табір 1-6) стало відомо, що парламент Канади робить старання про звільнення Шумука. У зв'язку з цією підбальоруючою інформацією, розуміючи теж яке це важке завдання, ми звертаємося до Вас з певним проханням збільшити Ваші зусилля, бо стан здоров'я Шумука трагічний.

Данило Лаврентійович Шумук має 64 роки; 34 роки він є політв'язнем. За ним польської тюрми, втечі з німецького концтабору, безконечні радянські тюрми і концтабори, які не випускають його зі своїх залізних пазурів ось вже 29 років. За ним смертний присуд, катування, знущання, голод, участь у різних протестах проти тюремної сторожі, вершок яких була його активна участь у борбому повстанні в Норильську в 1953 році. Йому залишилося ще 3 роки концтабору і 5 років заслання в 15-річний присуду в 1972 році за те, що він розповів у своїй книжці „За східним обрієм“, як він віддав свою молодість підпільній боротьбі за радянську владу в рядах компартії Західної України. Відсидівши за це 5 років у польських тюрмах, він, зіткнувшись віч-на-віч з дійсним соціалізмом, жартував і знайшов у собі силу відмовитися від омани та включитися у боротьбу за національне визволення

10 вересня 1978
Концтабір „Сосновка“
Мордовська АРСР, Потьма, Установа ЖХ 385/1-6

Політв'язні: Едвард Кузнецов, Олексій Мурженко, Михайло Осадчий, Василь Романюк (священник).

Ірак і Сирія планують створити
спільне військово командування

Багдад. — Минулого четверга, 26-го жовтня, після триденних нарад, іракський президент Ахмед Гасан аль-Бакр і сирійський президент Гафез аль-Ассад формально повідомили, що уряди цих двох арабських держав, які ворогували між собою більше ніж десять років, планують створити спільне військово командування для поборення „зрадницьких заходів“ єгипетського президента Анвара ель-Садата та „ізраїльських і американських імперіалістів“.

Ассад і Бакр рівно повідомили, що створено комісію, яка має за завдання підготувати шлях до навіть тіснішої співпраці цих двох країн у військовій, економічній, політичній та культурній ділянках. Сирійський Ассад підкреслив, що створення спільного військового командування —

„це тільки перший крок“.

Коментатори вказують, що до порозуміння між Багдадом і Дамаском правдоподібно не дійшло б, якщо б не їхня спільна опозиція до мирових переговорів між Єгиптом та Ізраїлем, які розпочалися в листопаді 1977 року. Ірак і Сирія теж спільно протиставляють діяльності президента Джиммі Картера, завдяки якому відбулася „вершинна конференція“ в Кемп Дейвід, Меріленд, у якій брали участь єгипетський президент Садат та ізраїльський прем'єр Менахем Бегін.

Сирійсько-іракське погодження наступило майже точно тиждень перед конференцією лідерів тих арабських країн, які протиставляють мировим переговорам Єгипту з Ізраїлем. Ця арабська „вершинна конференція“ має відбутися в Багдаді.

яких слідна на протязі всієї театральної вистави, зокрема треба відмітити один із великих атрибутів — гарну й милозвучну українську вимову. В ролі головних виконавців виступили: Орест Кебало — бундючний шляхтич, жадний грошей і слави; Марта Голука — Ганна його жінка, і водночас мати, яка горює за своїм сином Максимом; Стефа Назаркевич — Христя, даша родичка Ганни, ніжна, але й відважна й одчайдушна дівчина; Ярослав Шуль — Степан Скидан, Степовий Гість, свободолобний, сповнений патріотизму козак, та Михайло Яблонський, мол. — Ясь, — син шляхтича Золотницького, який у всьому безвільно слухається батька; Андрій Юзєнчик — „злий дух“ шляхтича Золотницького та Роман Івасівка — Нічипір і Андрій Костів — Мусій, гра яких у дотеп-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любов Колеснік, Володимир Левенець, Зенон Силик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Листопадовий чин — джерело надхнення

Здається, що український народ ніколи не забуде тих раднісних зворушливих і багатонадійних хвилин, тих днів, коли над рідним містом города Льва, над рідною землею у сяйві золотого сонця сплінує ясний хрест собору св. Юра і допотопи на вітри синьо-жовті прапори, символи свободи, символи щастя і волі.

Великим революційним чином Першого Листопада було встановлено на західноукраїнських землях самостійну незалежну державу із своїм урядом, військом, самоуправом тощо, а великим Актом Злуки усіх українських земель в одну Велику Соборну Державу в дні 22-го січня 1919 року, було відібрано всі аргументи ворогів України про приналежність цих земель до інших держав і тим самим завдано великого удару їхнім імперіалістичним зазісанням.

Коли ми сьогодні, з перспективи 60-ти років розглядаємо цей великий, відважний й історичний Чин тодішнього покоління і героїчну боротьбу українського народу у провіді із Січовими Стрільцями, авангардом і гордістю українських армій, які боролися в тому часі за волю України, то у нас насправду збуджується не тільки подив, але й захоплення до розвитку подій і боротьби тих часів, бо здається, що жадний народ не зміг в такому короткому часі створити те, що в українській історії ми називаємо Листопадним Чином.

Можна б також з повною відповідальністю говорити про велику не тільки військову, але й усвідомлюючу роль Українських Січових Стрільців, які крім свого життя, яке вони складали на Вістарі Батьківщини, віддавали своєму народові все своє знання, несли народові вістку про здобуття волі, про встановлення влади, розпалювали вогонь любові до своєї Батьківщини, шукали охочих стати разом з ними в ряди тих, які готуються „здобути українську державу, або загинути в боротьбі за неї“. Учасники Листопадового Чину сповняли своє завдання, бо Україна, як знаємо, не складає розгорнутих крил до сьогоднішнього дня. Героїзм Українських Січових Стрільців і стрільців інших формацій українських армій, породив нову українську генерацію, покоління Василя Симоненка, Валентина Мороза, Левка Лук'яненка та тисячі інших, які у відношенні до комуністично-московських імперіалістів не має вже ніяких ілюзій і уважає, що на „убивць, окупантів чекає вже зсухана пеліть“. Зрештою чи може бути ще краший вияв любові до України, як, наприклад, заява Левка Лук'яненка, про те, що якщо б навіть він сам залишився на світі, то й тоді не перестав би боротися за окремішність України?

Нам часом тяжко збагнути до глибини обставин у яких ведеться сьогоднішній змаг за привернення волі для українського народу, за листопадний Чин, за чини з 22-го січня 1918 і 1919 років. У нас часто вириваються докори на адресу тих, які стояли у перших рядах цієї боротьби, мовляв, вони роблять замало, діють заповільно, недостатньо тощо. Так можуть говорити тільки ті, що живуть на волі, без загрози втрати власного життя, дорічку, родини, волі. Іх зрештою зобов'язує у боротьбі, з огляду на терор ворога, обережність, але натомість ми, українська діаспора, повинні докладати максимум зусиль, щоб ідеї творців Листопадового Чину вічно жевріли, стали джерелом надхнення, бо немає нічого страшнішого для комуністично-московських поневолювачів, як ідеї, життєві концепції, спроможні стати на прох до комуністичним царством тьми й насильства.

Працюймо у цьому напрямі, щоб слово „Воля“ стало вже в найближчому майбутньому дійсністю у нашій Батьківщині.

Я. Гайвас

ПЕРЕД ТРЕТИМ СКВУ

II

Не лише невмілі й недале виконання завдань приносить погані наслідки. Такі самі, а навіть гірші наслідки може принести виконання не тих завдань, що відповідають потребам даного часу. Кожен час і кожні умови мають свої вимоги та свою ієрархію завдань. Показовим у цьому відношенні було невмілі й передчасне втручання СКВУ в українську політичну діяльність і спроби перейти з рук політичних угруповань деякі ділянки тієї діяльності, очевидно ті, що дають найбільше впадаючі в очі користі та розголос.

Політика — це ділянка, без якої не обійтися ніякій суспільній групі, якщо вона хоче повністю й всебічно розвинути й використати свої можливості та задовольнити свої потреби, а тим більше без неї не обійтися такої національно-культурній спільноті, як ми в світі. Однак, для успіху на цьому відтинку є не раз дуже складні передумови, що без їх виконання годі сподіватися добрих результатів. Секретаріат СКВУ, зовсім нове тіло, суспільно-громадський центр, який ще не мав змоги врости в терен, виробити собі легітимність в очах впливових чинників, бо такою легітимністю є конкретні здобутки, а на те треба часу. До того була ще й особлива перешкода — український політичний світ. Українські політичні формації існують уже десятки років.

Іхня фактична, хоч не всіма визнана надбудова — ДЦ УНР. Деякі з цих формацій проявили в роках після Другої світової війни жваву й не раз успішну політичну діяльність, інші знов здобули значні успіхи в видавничих справах, декілька з них, після років важких намагань, таки добились більш-менш систематичних зв'язків з Україною і країнами поза „залізною завісою“.

І хоч багато з чого їм не вийшло, хоч в неодолює вони не дописують, хоч навіть у такій фундаментальній справі, як співпраця і спільні виступи перед зовнішнім світом, там де це потрібно, вони прямо не виявляли такого вміння щоб мати якісь успіхи, то все таки вони є, вони діють, вони мають чимало людей, різні зв'язки, мають успіхи, які треба розбудувати, а не починати з нового, починати від себе. Є це потенціал, якого ми нічим іншим, прийнятним покіщо, не можемо заступити. Тому єдиною можливою і оправданою методологією є натискати на них та допомагати їм той потенціал використати.

Це все було причиною, що всі спроби „політизувати“ СКВУ викликали конфлікти, породжували непорозуміння і кінцею чином запроваджували до ускладнень, через які ми всі

тратили. А тому, не зважаючи на застереження політичного сектора, намагання „політизувати“ СКВУ не припинилося, впрочім це дуже легко зрозуміти, божа багато простіша дорога „заблестіти“ різною політичною ініціативою, як будувати в поті чола основні й цілу систему СКВУ, її суперечності поглиблювалися, а наша громадськість, як джерело і підстава нашої сили, щораз менше цієї цілії комплекс розуміла. До незрозуміння дуже-скоро долучилося недовіря і стримання різних активних одиниць, які могли б у праці СКВУ чимало допомогти.

Була це одна з чергових причин, що коло людей, включених в діяльність СКВУ корчилося, а різні політичного характеру поривання, заклики тощо ставали епізодичною ініціативою без дальших наслідків і без продовження.

Найгірше, що терпіли на цьому власні справи СКВУ, для яких він покликаний і які він одиниць може виконувати. Бо, на жаль, наші можливості ще такі далеко організаційно й практично не використані, а, власне, одним з головних завдань СКВУ є перетворити багаточисленну діаспору в оперативну базу для дальших заходів.

„Політизація“ СКВУ в сучасних умовах носить у собі смертельну загрозу для самого існування СКВУ. „Політизувати“ СКВУ в існуючих умовах — значить перенести на його терен і в його нутро всі ті політичні проблеми, розходження і конфлікти, якими тепер український політичний світ такий характеристичний. Який це мало б наслідком для СКВУ? Кожен без труднощів уявляє собі.

Самозрозуміло, що з другого боку, з боку нашої політики, мусить бути така сама постава і відношення до СКВУ. Допомогати СКВУ — так. Але накласти йому свою волю, втручати у його внутрішню діяльність, здійснювати через нього свої виключно групові цілі — ні. Ми маємо великий гурт насправді дослідників громадських діячів і вони напевно зуміють, краще будь-кого іншого, ставити справи СКВУ, розв'язувати навіть його найскладніші проблеми. І від того політичний світ не потерпить, бо більшість активних громадських діячів є членами політичних угруповань, отже живий контакт з ними і осмос ідей та концепцій забезпечені.

Це особливо важне у зв'язку з надходячим Третім СКВУ. В пресі вже були голоси, які повністю підтримала громадськість, щоб громадські справи поладжувати на громадському форумі і по громадському. При цій нагоді вар-

(Продовження на ст. 3)

Іван Поритко

ЗГАДУЮЧИ ЛИСТОПАД

Кожного року відзначаємо велике державне свято Першого Листопада 1918 року, як день спогяду про відзискання волі українського народу в Західній Україні.

Шістдесят років тому піднім Першого Листопада 1918 року українські воляки з доручення Українського Військового Штабу під проводом полковника Українських Січових Стрільців Дмитра Вітовського незвичайно зразково перевели перебрання державної влади на українських землях колишньої Австро-Угорської монархії.

Вивішений блакитно-жовтий прапор молоденським січовим стрільцем на вежі ратуші старовинного города Львова й звернення Української Національної Ради повідомляли про те, що „волею українського народу утвердилася Українська Держава“.

Однак, зразу почалися збройні сутички з польськими озброєними військовими з'єднаннями, що опісля розвинулися у затяжну українсько-польську війну.

60-річчя 1-го Листопада пригадує нам, творцям і учасникам цих славних подій, ті великого запалу й ідейного напруження та діяння, молодих же і молодих зв'язує із цією історією, з традицією нашої боротьби за найвищий ідеал від давніших сторіч почерез 1918 рік аж досьогодні.

Листопад 1918 р. — це безперечно той межовий стовп, що різко відділяє багатовікове підневільне минуле Східної Галичини від визвольної доби відновлення давно втраченої державності. Також це знаменна дата в історії всієї Західної України, бож годі і зелена Букovina і давногублене малярами срібне Закарпаття виявили свою волю жити власним самостійним життям й взяли участь у Національній Раді ЗУНР.

Чин 1-го Листопада 1918 року залишиться навіки пам'ятною подією в українській історії, хоча це була подія тільки на західних українських землях, проте стала вона чином всеукраїнського значення, уже хоча тому, що була вона вирішальною подією великої області, яка більша півтисячі років тому була захистом української державності, а протягом півсторіччя перед 1-ою світовою війною відіграла в історії українського народу роль, як його культурно-політичний П'ємонт. Тому ця подія не могла не відбитися на державно-політичному житті цілої української території.

Без 1-го Листопада 1918 року не було би й 22-го січня 1919 року в українській столиці, золотoverхім Києві, де представники всіх земель України, зібрані на Трудовий Конгрес, проголосили об'єднання в

одну Самостійну й Соборну Українську Державу. І в цьому саме — немирунне всеукраїнське значення 1-го Листопада.

Віддаль часу чим раз більше ділить нас від Листопадового Чину, який основно нас змінив, але незмінним залишився якийсь дороговказ покоління. На жаль, ми не раз забуваємо, що основою його була жертва крові і життя кращих синів українського народу.

Збройна боротьба у визвольних змаганнях залишила нам багату воєнну авію, сиріт і немічних колишніх воєнків. Ще тепер коло 150 українських воєнків інвалідів живуть серед нас у вільному світі, врятувавши з визвольної війни життя, але свого свого каліцтва чи немочі. Так само з Другої світової війни залишилися тисячі українських воєнків інвалідів (УПА, і УД УНА і інші). Вони розпорозіли на рідних землях і їм, не маємо можливості вповні допомагати. Але на всіх континентах вільного світу українські воєнки інваліди остатками сил борються за своє фізичне існування, бо не мають змоги нормально працювати на свій чи своєї родини прожиток, втрачаючи здоров'я.

Колішні українські воєнки в найбільшому захопленні виконували свій найважчий обов'язок, збройно обороняючи свій нарід. Багато тисяч полягли на полях бою, не переставши, що не покладали свої молоді голови за свободу, незалежність України, борючись у різних військових формаціях — УСС, Армії УНР, УГА, в Карпатській Січі, 1. УД УНА та УПА. Крути, Київ, Мавківа, Лисова, Львів, Зимові походи, Чортків Базар, Вінниця, пізніше Броди й безліч місцевостей у рухомій повстанській війні зрештою кров'ю і застелювали своїми тілами героїчеські українські борці за волю України.

Невеликий вже групі залишений ще при житті — українським немічним учасникам визвольної боротьби у вільному світі зобов'язана допомагати вся українська суспільність.

Богдан Стефанишин

ЛИСТОПАД

У столиці на сторожі галицькі стоять стрільці, ждучи відриву ворожих із зав'язанням на ліці.

А на ратуші високо рідний прапор лопотить... Став народ різним потоком, — час настав свободно жити!

Пруть ворожих військ полчища і зіє'я спонтанний зрив. Прагнень волі меч не знищить, — дух героїства знов ожив.

До змагання за державу. Прийде ще раз Листопад. Княжий Львов, давню славу ти відзискаєш назад.

Леся Лисак-Тивонюк

Наш Листопад

Уже так небагато залишилося тих, що його творили; його — з великої літери — наш Листопад. Вже так мало залишилося тих, що були очевидцями славного Листопадового дня. Вже й ті, яким батьки й матері розповідали про перший день листопада вісімнадцятого року не такі то молоді. Здавалося б, що він відходить у тіні минулого, як ще одні історичні роковини, що їх годиться відзначити, та життя нестримно біжить вперед, і Листопад залишається тільки спомином.

Як для кого. Є люди, для яких він вічно живий, як постаті батька й матері, дарма, що їх вже на шій землі немає. Золотистий блиск Листопада, який вони пережили і який записали в душі своєї дитини, залишився. Дарма, що проминуло вже багато років, дарма, що Листопадом вря, ставши дійсністю, перемінялися в легенду. Хтось може подумати: „Сумує легенду, бо ми й досьогодні не вибрали собі волі й незалежності“.

Коли нарід програє боротьбу за волю, завжди залишається страшна гіркість програю. Появляється зломом навіть такі, які критикують, мовляв „треба було поступати інакше, бо того чи тамтого не зробили“... Та хіба ніхто не заперечить, що це покладали свої молоді голови за свободу, незалежність України, борючись у різних військових формаціях — УСС, Армії УНР, УГА, в Карпатській Січі, 1. УД УНА та УПА. Крути, Київ, Мавківа, Лисова, Львів, Зимові походи, Чортків Базар, Вінниця, пізніше Броди й безліч місцевостей у рухомій повстанській війні зрештою кров'ю і застелювали своїми тілами героїчеські українські борці за волю України.

Неодному з нашої вужчої батьківщини було б незручно признаватися, що він... українське. Було б незручно, тоді інші народи боролися за свої держави, а чому ми тоді мали бостояти оподалік, чекаючи на що?

Батьки нашого покоління зрозуміли й відчували рішальний момент. Не виконавими словами, але власним життям і кров'ю сказали українську правду. Сказали своєму народові і світові. Без тієї правди неможливі були б дальші

змагання. Ані тепер, ані в майбутньому.

Пам'ятаю, як у дитинстві й молодості тодішні окупанти моєї вужчої батьківщини боялися /згадки про наш Листопад. Невже ж переможених бояться? Річ в тому, що морально ми не були переможені! Можна перемогти нарід фізичною силою, насильством, та доки нарід не забуде про свою окремішність, про свої змагання до власної держави, доти вороги будуть його битися. Здавалося б: що там значить один момент, саме той, коли з Львівської ратуші змалювали прапор? Та коли нарід стільки віків на своїй землі мусів дивитися на ворожі прапори, це був воістину великий момент! І цей момент не скінчився: у душах він триває по сьогоднішній день. Мусить тривати аж до наступного чину. Чину, якого не повстидався б давній Листопад.

Здавалося б, звучить як ще одні слова, яких сказано вже так багато: Та ні. Це віра. Коли хтось хоче щось здобути, мусить в це вірити. Це передумова здійснення задуму.

Здавалося б: надто великі сподівання у нашу невеселу, тверду долю. Та хіба доба творців Листопадового чину була рожева? Та ті, яких змемо Ліпярська Червоної Калини не були затроні сумнівами. Вчинили, що могли, вчинили дуже багато. Дали доказ живучості народу, його стрімливості, його чести.

Наш Листопад був і є моральною силою. Був, є і залишиться покликком крові і голосом сумління. Навіть, якщо в матеріалістичному світі цього назвати не вийде. Та на поверхні землі не видно теж підземних течій, які пливають під поверхню; аж доки котрогось дня підземна течія не проб'ється у свіже, сильне джерело.

Здавалося б: тільки мрія — мрія у невідрадних обставинах. А чим же іншим, як не здійсненням мрії був Листопадний зрив? Наші батьки й не побоялися. Була б найбільша кривда творцям Листопада, коли б їхні діти й внуки збайдужіли до розпочатого ними діла.

Коли приходять день першого Листопада, щось тепле, рідне розливається в душі. Таке близьке і сердечне, як розповіді матері. Розповідь про велетеньську, нечувану радість, про те, як вона зі школярками співала: „Вже воскресла Україна“...

Той спів вчувався мені роками на тлі пресної візії Листопада. Вчувався й тепер. Вірю, що це не був спалах метеора. Вірю, що це джерело — чисте, сильне, цілюще. Всі, що хочуть остаточно перемогти, мусять вірити.

Юрій А. Луців

СОКОЛИНИМ ЛЕТОМ

[Мої враження з поїздки в Європу]

[2]

Так провів я перший день. Було цікаво, але я втомився — це ж вперше в моєму житті я прослухав увесь день виклади українською літературною мовою, де професори вживали фахової складної термінології з якою я рідко стрічався. Правда, більшість професорів говорили приступно мені і зрозумілою мовою, а трудніші слова пояснювали, бож я не був єдиний, що мав чималі труднощі з мовою й схопленням викладів повністю. Тут було чимало студентів і студенток молодого віку, а чи й старших, що вирости в англійських країнах — в Англії, Канаді чи Америці. Цікаво, що виклади деяких професорів, як от проф. В. Лева були трудного предмету — староцерковно-слов'янська мова — але він умів так це пояснити, так зацікавити, що я, шоправда з батьковою допомогою, який докладно проходив зі мною і пояснював усі лекції, дістаю оцінку „дуже добре“.

Прослухав і викладав проф. П. Феденка, в якого я написав семінарійну працю на тему „Москва третій Рим“. У мене немає змоги висловити думку про всіх вісімнадцять професорів, викладач яких я вислухав того літа. Деякі з них, як от мій батько, викладали більше, як один предмет. Мій батько викладав „Історію українського шкільництва“. На його викладах було біля двадцять студентів і стільки ж на викладах з історії — „Княжа доба“. Я подивляю батька: він мав 32 години викладів, був промотором трьох докторських праць, приготував доповіді для педагогів на Учителській Конференції п. я. „Духовний ріст дитини“, переробляв зі мною кожну лекцію та й ще допомагав іншим студентам.

Вірю, що після закінчення студій, в цей же спосіб працюватимуть для української науки.

Очевидно, праці в університеті чимало. Виклади, семінарійні праці, наука та шоденні письмові й усні завдання забрали більшість часу. Кажу більшість, кожний бо з нас знаходив час для себе та для власної розваги. В інтерв'ї в кімнати відбувалися танці. Ми теж оглядали Мюнхен, тобто церкви та інші замітні будівлі, музеї, мистецьку галерею, бібліотеку тощо. Велими цікаву поїздку до Бельгії організував проф. І. Каменський зі студентами Мічигенського університету, що студіювали на УВУ в т. зв. Мюнхенському проєкті. Поїздка була незвичайно цікава і ми гостювали в Брюсселі в доміві НАТО, звідли місто і вернулися знов до праці.

Мгр Вол. Дідевич з рамени УВУ улаштував дуже цікаву прогулянку до славновісного Нойшванштайського замку короля Людовика II в Баварських Альпах. Прогулянка відбулася 23-го липня і в 9-й годині ранку ми вийшли з Мюнхену. День був сонячний і теплий, але його притемнювали фабричні дими, розкинувшись над містом і докляли. На нашому шляху стрічали ми чимало баварців у їхніх оригінальних одягах — шкіряних коротких штанях, широким чересам, оригінальних нагортах і капелюхах. Жінки й дівчата теж гарно виглядали в їхніх народних строях. Шойно тут я зрозумів чому мій батько та й інші свідомі українці так дорожать народними одягами.

Автобус зупинявся по дорозі декілька разів і ми мали змогу подивитися красу гір із їхніми сніжними верхами серед літа, робили знімки та готували зі собою. Передо мною сиділа Андрія — мешканка з Мюнхену. Вона мала недовзі вписатися на бібліотечарські курси; була гарна і гарно співала. Були й інші чудові дівчата, як от студентка Антонович з Голландії, Горах, дві Гурські — з Америки та чимало інших, але я був надто зайнятий наукою, а вони жартувавши говорили, що я батька свого боюся тай тому від лічач боюю...

По дорозі ми зустрічали багато баварських бароко-вих церков, які дуже нагадували українське мазепинське бароко. Вікни ми доїхали до замку, Ше в дорозі проф. Гойш мистецтвознавець розказав нам в подробицях про

цей замок, а на місці ми тільки оглянули його багатства і мистецькі перевантаження.

Нашою черговою прогулянкою була поїздка в Італію. Докторант о. Михайло Іваняк їхав до Риму, а до нього прилучилися ми — батько і я. Погода випала чудова. Небо сізє-сізє, околиці чудові, авто шуршало по асфальті і нестримно мчалось у даль. Із Мюнхену вийшли ми перед обідом, минули Баварію і в'їхали на австрійську територію. Промчали біля Інсбруку і недовзі в'їхали на італійську землю. В Римі біля біля одиннадцятої ночі. Телефонічно замовили нічліг у Патріарший Гостиниці тому й поїхали впрост туди. Ранком о. Михайло відправив Службу Божу і після Присягати ми пішли відвідати Блаженішого Патріярха. Батько був уже у нього в 1970 р., а я вперше. На місці оглянув я наш католицький університет св. Софії, ми вписалися до книги, а там прийшов Блаженіший. Його дебела маєстична постава, суворий і ласкавий зарозом вид і якийсь неземське тепло, що проникло нас після його благословення і мови. Він пригадав собі батька, який виласдав дуже багато цінних книжок до бібліотеки УКУ, а мене спитав, що я роблю і сказав, щоб я роздумав над тим, чи не захочу працювати в Христовому Винограді, для слави Божої і для спасіння українського Божого люду... Мене щось стиснуло в грудях, на очі напливали слюзи і я в покорі пошлював перстень Патріярха й Кардинала Йосифа I, подумавши: Боже дай його довгий вік і поправ його здоров'я, щоб він ще довгі літа жив для нашого народу і довершив почате діло...

Після інтерв'ю у Патріярха ми відвідали Духовну Семінарію, Малу Семінарію, Ексценцію Марусія і тоді пішли оглядати Ватикан, а там і древній Рим... Найбільш імпозантний — це храм св. Петра. Скільки тут різних мистецьких пам'яток, скільки тут краси — кожен камінець, кожна плита мармуру — це подих історії, це кров мучеників за віру Христову... Я оглянув чудову різьбу „Пієта“, що її якийсь божовільний поклічник і був мило розчарований, що різьбу відновлено, що й не пізнати, що вона була порубана. Тому, що в нас було авто ми мали змогу оглянути з десятків найзамітніших храмів та інших історичних пам'яток Ватикану й Риму. Ми були в трійку в підземеллях катакомб, оглянули руїни Колізею, Замок

Янгола, Нове Місто над Тибром, розбудоване на малярійним, насиченим комарами баговинні над Тибром.

Обід з'їли ми в місті, а ввечері в Патріаршій гостиниці відразу поїхали вночі до Венеції. Заїхали над ранком. Біля другої години ранку на найнижчій моторовій й поїхали оглядати палац дожив, храм св. Марка і ту чвірку коней, що св. Володимир Великий мав у Золотoverхоу Києві, а там якісь татарські ушкалі пограбували й продали венеційським піратам... Неодовзі знялася велика буре і ми з трудом добили до нашого авто. Тут довідалися, що саме цієї ночі помер Папа Іван.

До Мюнхену заїхали перед обідом. Я пішов на виклад, а батько не вчив тоді й залишився вдома, в інтерв'ї. Крім прогулянок по місті та поїздок в інші країни була ціла низка інших розваг. Гучно справлено ім'янини трьох Володимирів — ректора Янева „канцлера“ Дідовича і „господаря“ Забавського, яким батько вручив гарні подарунки від професорів. Докторанти, а радше новоспечені доктори Михайло Кіндрачук і Осип Мартинюк (до речі батько був їх промотором) улаштували для професорів і колег традиційне прийняття. Щонеділі ходили ми на Службу Божу й до св. Причастія.

В УВУ в літньому сезоні, ввечері відбувся ряд доповідей. На академічній навагузії після милобного ректор Вол. Янів мав дуже цікаву доповідь про У В У, а проф. Василь Лев доповідав на тему: „Жінки в житті й творчості Богдана Лепкого“ (до речі я мав семінарійну роботу про Лепкого п. я. „Поет тихого смутку“). Крім названих було ще десять інших доповідей на жаль, на всіх я не мав змоги бути, бо мусів учитися.

У цьому літньому сезоні прослухав я виклади вісімнадцяти професорів і в більшості здів іспити. Це мій запис на майбутнє. Як Бог допоможе знов поїду до Мюнхену на дальші студії в УВУ, а покищо переді мною новий академічний рік і нелегкі магістерські студії... Тож покищо прощайте дорогі панове професори, прощайте подруги і друзі, прощай Український Вільний Університет в Мюнхені — до швидкої зустрічі...

Стейт Коледж, Па., осінь, 1978 р.

[Кінець]

ДАР

Українському Воєнному Інвалідові

Кожного року, за традиційним звичаєм, звертаємося до Українського Громадянства про допомогу нашим воєнним інвалідам та немічним колишнім українським воїнам.

Робимо це в глибокому почутті журби про тих, що у визвольній боротьбі (обох світових воєн) втратили своє здоров'я й цілком або частинно спроможність праці.

З чужих ним ніхто не одикується, поміч і матеріальну допомогу можуть одержати тільки від української суспільності у вільному світі. Від виславу кожноточної збірки узалежнена й висота допомоги, яку одержують наші інваліди.

Від жертвенності залежить доля не одного з них.

Коло 300 наших інвалідів потребують ще від нас постійної допомоги. Щоб дати тільки кожному мінімальну поміч, треба на ту ціль річно найменше 20,000 доларів. Минулорічна листопадова збірка принесла всього понад 15 тисяч доларів.

І цього року звертаємося до Вас, Українська Громадо в ЗСА, з гарячим проханням про щедрі пожертви в Листопадовій Збірці на ДАР УКРАЇНСЬКОМУ ВОЄННОМУ ІНВАЛІДОВІ.

Сподіваємося, що доля і негода Українських інвалідів, колишніх воїнів, учасників визвольної збройної боротьби, надалі не перестане бути голосом совісті і найбільшою турботою нашого Громадянства у вільному світі.

У всіх справах пишати і висилати пожертви на адресу:

1321 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА КОМБАНТАНТІВ

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці
заохочує оглянути

НОВУ, ВЕЛИКУ КАРТИНУ

ПЕТРА АНДРУСЕВА

під назвою

„СВЯТІННЯ АННИ ЯРОСЛАВНИ“

що буде виставлена у п'ятницю, 3-го листопада 1978 р., від 3-ої по пол. до пізнього вечора в залі, де відбуваються вечори Літературно-Мистецького Клубу, 136 Друга Авеню в Нью-Йорку, Н. Й. Картина буде пояснювати Петро Андрусев, який виступить з доповіддю на Літературному Вечорі від Літературно-Мистецького Клубу.

Щиро запрошуємо всіх.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ - НЬЮ ЙОРКУ
ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 3-го листопада 1978 року, год. 7:30 веч.

„Княжий Київ і Анна Ярославна“ ДОВОДІВ

Проф. Петра Андрусева

Присутні матимуть нагоду оглянути найновішу картину Мистця, спеціально привезену на цей Вечір.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій
міста Нью-Йорку — Відділ УККА

запрошує

всі Українське Патріотичне Громадянство, а зокрема Молодь, Метрополію Нью-Йорку

СВЯТОЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-РІЧЧЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ 40-РІЧЧЯ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ св. п. полк. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ і 35-РІЧЧЯ 1-ОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ

яке відбудеться

в неділю, 5-го листопада 1978 р., о годині 4-й по полудні
в залі Fashion Institute, 225 West 24th Street, New York, N.Y.

ПРОГРАМА:

АПЕЛЬ ПОЛЯГЛИМ — Комбандантські і Молодечі організації.
ВІДКРИТТЯ — Інж. ЄВГЕН ІВАШКІВ, голова КОУАО.
СВЯТОЧНЕ СЛОВО — Інж. ЮРІЙ НЕСТЕРЧУК, докторант Мериландського Університету і керівник Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні.

МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА:

ТЕАТРАЛЬНА СТУДІЯ МОЛОДІ у ФІЛАДЕЛЬФІЇ
під мист. кер. ВОЛОДИМИРА ШАШАРОВСЬКОГО

ЛИСТОПАД

Три картини з нашого минулого

Опрацювання монтажу і постава: ВОЛОДИМИР ШАШАРОВСЬКИЙ
Асистент режисера і сценарист: РОМАН О. ШВЕД
Сценарій і світло: МИХАЙЛО КОСТРИЦЬКИЙ
При фортепіані: ЛЮДА КОВТУН

Того ж дня

БОГОСЛУЖБИ в наміренні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
та ПАНАХИДИ за ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЇВ.

В церкві св. Юра в Нью-Йорку, о год. 12-й ополудне.

Всі організації просимо прийти на БОГОСЛУЖБИ з прапорами.

Передпродаж квитків по \$5, \$4, і \$2 в АРКА і ЕКО та при касі театру.
Для молоді до 12 років вступ вільний!

ПЕРЕД ТРЕТІМ СКВУ

(Продовження зі стор. 2)

то порушити деякі конкретні політичного характеру справи, які вже по традиції пов'язані з Конгресами. На двох попередніх Конгресах виступали „чотири політичні представники“, які, нібито, репрезентували цілий спектр українського політикуму. Воно так не було, бо деякі сили, які в недавньому минулому, в часі Другої світової війни, відігравали чималу роль в нашому житті та нашій боротьбі й ще далі існують, (нпр. УГВР), не були заступлені. Перед цим Конгресом рішення інше: замість виступу „чотирьох“ малаб бути спільна декларація всіх. До цієї декларації може з різних причин і не дійти, але коли б і дійшло, то що вона дасть? Певно, що це буде позитив, бо ж спільний виступ завжди побажаний і корисний, але на тому і кінець. Спільна декларація всіх, а нікого поминати не сміємо, це найдаліше-йдучий компроміс, це загальнікові ствердження святкового порядку. А нам сьогодні треба багато суттєвіших речей: нам треба повного і повного, відповідного до теперішнього положення в Україні і світі, з'ясування позицій всіх груп і політичних організацій. І тому, буде спільна декларація, чи ні, але політичні середовища повинні кожне від себе з нагоди Третього Конгресу видати своє звернення. В такому зверненні можна буде подати короткий, у кількох реченнях, перегляд своїх принципових позицій, оцінку політичної ситуації в світі, погляд на наші „ділі і завдання“, тобто, що, на думку даного середовища, нам тепер слід робити і як

це середовище збирається до тих своїх цілей іти. В становищі до СКВУ треба було б подати не лише загальнонікову постанову до нього і його ролі в нашому житті, але що автори думають у системі СКВУ робити, чим допомогти, яких людей дати до праці. Бож ясне, що сьогодні навіть найбільше прихильні заяви не вистачають. Живемо в таких умовах і в такому світі, коли треба потрудитися, приложити рук, здобути або допомогти здобути осяги, щоб мати моральне право і фактичну змогу бути справжнім учасником громадського життя.

Власне на такі документи очікують численні делегати „з чотирьох сторін світа“, які прагнуть шось нового конкретного, бо без них вони повернулися б майже з порожніми руками.

(Продовження буде)

Вступайте
в члени
УНСоюзу!

„Лісові Мавки“ відзначатимуть 30-річчя Куреня в Чикаго

Чикаго. — 20-й Курінь старших пластунок „Лісові Мавки“ в суботу, 25-го листопада ц. р., о год. 7-й вечора, в Генріксі О'Огер Інн при Мангайм і Гігінсі Ровд, відзначатимуть ювілейним бенкетом і забавою своє 30-річчя.

Цей Курінь постав у 1948 році з ініціативи письменниці Лесі Храпливої і і проваляв активну діяльність у Німеччині аж до часу, коли довелося пластунам висмігувати за океан. У 1961 році за ініціативою гуртка юначок із Торонто, пороблено заходи, щоб відновити Курінь. У 1968 році, коли відбулося посвячення курінного прапора, вже існували осередки праці в Торонто, Чикаго та Нью-Йорку; Курінь в той час нараховував 73 члени. Від перших днів існування Курінь видавав від усіх членів брати активну участь у виховній праці станиць.

Окремі подруги займали пости в організаційній сітці Пласту як впродовж, провідниць пластових таборів і члени Станичних Старшин. Осередки праці влаштували товариські забави, виступи театраль-

них груп, виставки мистців малюрів та українського народного мистецтва.

Зацікавленим особам, які бажають взяти участь у відзначуванні 30-річчя Куреня „Лісові Мавки“, слід звертатися на адресу: Християнчук, 6720 N. Edgebrook Terrace, Chicago, Ill. 60646.

ЗАБАВА В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. — Традиційна забавка з нагоди празника церкви св. Йосафата в Трентоні (при 1195 Deutz ave.) відбудеться в суботу, 4-го листопада, починаючи о год. 9-й увечері. Грас оркестра „Темпо“.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового глема!

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ

УККА — ВІДДІЛ МІЛВОКІ, Виск.

запрошує все Українське Громадянство, а зокрема Молодь міста Мільвокі та околиць на

СВЯТОЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-РІЧЧЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ та 40-РІЧЧЯ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ св. п. полк. Євгена Коновальця

Академія відбудеться

у неділю, 5-го листопада 1978 року, о год. 4-й по пол.
в залі української католицької церкви св. Михайла
при 808 Washington Street, MILWAUKEE, Wisc.

•Перед Академією в обох Українських Церквах, після відправ св. Літургії, будуть відправлені

МОЛЕБЕНЬ та ПАНАХИДА, відзначаючи ці історичні події.

- Програма Академії: головний промовець — інж. СТЕПАН КУРОПАСЬ.
- Мистецька частина — виступ ДІТЕЙ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА.

УПРАВА ВІДДІЛУ УККА, МІЛВОКІ

Численна публіка...

(Закінчення зі стор. 1)

ному діалогу викликала не один сміх серед публіки. Бічні ролі відіграли: Андріяна Роговська — Івга; служниця при дворі, Оксана Ярема — Химка; Надя Діба-Подольак — стара баба та Борис Дашків — Гришко. Мальовничі враження робили групові сцени дівчат і хлопців, виконавцями яких були: Віра Чума — перша дівчина; Надя Діба-Подольак — друга дівчина; Ярослав Куровицький — 1-й чоловік; Богдан Кузишин — 2-й чоловік; Марко Луцький — 3-й чоловік; Павло Шпонтак — 4-й чоловік; Роман Канюга — челядин; Ярослав Куровицький, Богдан Кузишин та Павло Шпонтак — козаки; Марко Луцький — 1-й польський жовнір і Павло Шпонтак — 2-й польський жовнір. Під час третьої дії виступав як гість в ролі бандуриста проф. Роман Левицький, виконавши пісню „Нема в світі правди“, а також граючи на бандурі, поміж третьою і четвертою дією, він виконав до музики Білаша пісню „Мавка“.

Великою допомогою у постанові драми були: Ольга Ковальчук-Івасівка — хореограф; Маріяка

Шуст — оформлення і костюми; Юрко Гречило — світло; Володимир Папуга — інспектор сцени; Андрій Костів — режисер; Анна Зелик, Анна Мандзій і матері молодих adeptів Студії працювали над виконанням костюмів.

Проходила дія за дією перепліталась історична мережа з побутовою; виконавці провадили акцію драми до її шасливого завершення. І коли у кінцевому акті драми пролунали радісті схвалення слова Максима Скідана, Степового Гостя: „Панове молодці, Бог послав нам волю!“ — зі залу відповіли пронеслися рвучкі і нестримні оплески одушевленої аудиторії — в доказ признання молодим adeptам українського мистецтва.

Невважаючи оплески спонукали знову повстали на сцені всіх виконавців, а вкінці і їхнього режисера п-і Л. Крушельницьку, якій Адриан Каратницький підніс китицю квітів.

У листопаді Студія Мистецького Слова плянує поставити драму „Степовий Гість“ на театральній сцені Нью-Йорку.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.-ра АЛЕКСАНДРА СУШКОВА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Юра в Нью-Йорку, Н. Й.
в понеділок, 6-го листопада 1978 року,
о год. 8:30 ранку.

Просимо згадати Покійного в цей день
у своїх молитвах.

Дружина — ІРЕНА
Донька — АЛЕКСАНДРА з чоловіком
ІГОРЕМ

Paid pol. ad.

Paid pol. ad.

VOTE FOR ☒

VINCENT C. CAMPANELLA CUYAHOGA COUNTY AUDITOR

Tuesday, November 7th

VINCENT C. CAMPANELLA has proven that he is the best man for the job.

VINCENT C. CAMPANELLA, as County Auditor, has collected more than \$14 million dollars from delinquent property owners and mortgage companies.

VINCENT C. CAMPANELLA, by showing toughness, managed to collect \$33 million dollars in back taxes from Penn Central Railroad.

VINCENT C. CAMPANELLA is best at keeping low tax rates for the average citizen and helping elderly citizens with the homestead exemption and utility discount programs.

VINCENT C. CAMPANELLA is able to serve all taxpayers of different languages, because he employs many people of ethnic origin.

We urge you to give a UNITED NATIONALITIES vote to

VINCENT C. CAMPANELLA on Tuesday, November 7th

Nationalities Committee for Vincent C. Campanella
Frances Tesny, Chairperson

УВАГА!

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

Можна вже замовляти в книгарському відділі при „Свободі“

В ІМ'Я ПРАВДИ

Аналіза безпаралельної трагедії Української Галицької Армії.

Друге видання.

ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА

Ціна \$2.00 з пересилкою.

„SVOBODA“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Нью-Джерсі зобов'язані

5% стейтового податку.

УВАГА!

Центральна Управа
Організації Державного Відродження України
закликає все своє Членство і близьких і дальших околиць до найчисленнішої участі в

ПОМИНАЛЬНИЙ БОГОСЛУЖБИ

ЗА СПОКІЙ ДУШІ ТРЕТЬОГО ГОЛОВИ ПРОВІДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

сл. п.

ОЛЕГА ШТУЛЯ ЖДАНОВИЧА

в ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТІ

яку відслужить

Блаженніший Владика Митрополит МСТИСЛАВ

в дні 4-го листопада ц. р., о год. 9-й ранку

в Соборі-Пам'ятнику св. ап. Андрія Первозванного

в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Центральна Управа ОДВУ

Провід Українських Націоналістів

повідомляє, що

в ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ ТРЕТЬОГО ГОЛОВИ ОУН

сл. п.

ОЛЕГА ШТУЛЯ ЖДАНОВИЧА

відправиться

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ з ПАНАХИДОЮ

яке очолить

Блаженніший Владика Митрополит МСТИСЛАВ

в дні 4-го листопада 1978 року, о год. 9-й ранку

в Соборі-Пам'ятнику св. ап. Андрія Первозванного

в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Просимо до численної участі у цих жалобних відправах все Членство ОУН, Членство ІСНО та все Українське Громадянство.

Провід Українських Націоналістів

Під час забави

ВИБІР КОРОЛЕВИ ОСЕРЕДКУ СУМА

Столики замовляти в канцелярії Осередку СУМА —

(212) 473-3467

Запрошуємо Українське Громадянство і Молодь

м. Нью-Йорку й околиці.

Субота, 4 листопада 1978 р., год. 9-та веч.
УНДІМ в Нью-Йорку, Н. Й.

140 Друга Авеню

Грас популярна оркестра „Нічна Мельодія“ з Рочестеру, Н. Й.

Спілка Української Молоді Америки — Осередок ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Нью-Йорку влаштовує

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

ЗВЕРНЕННЯ Ділового Комітету Оселі Молоді у Франції

Одним з основних завдань українських суспільно-громадських організацій на Заході є зберегти при українстві нашу молоддь, передати їй наші надбання минулого та влити охоту боротися за краще завтра української діаспори й України. Без збереження української молоді немає майбутнього для громадського, культурного, наукового і церковного життя в діаспорі.

Тому наші суспільно-громадські організації, зокрема молоді, змагаються до того, щоб, між іншим, використати вільний від науки час для організування таборів молоді, які є одним з середників збереження молоді при українстві. Такі табори організують у власних оселях майже в усіх країнах нашого поселення. Але у Франції молоді, яка гуртується довкола СУМ-ОУФ, своєї оселі досі не мала, вона відбудувала свої щорічні табори на чужих полях.

Врешті 23-го вересня ц. р. обидві організації — Спілка Української Молоді й Об'єднання Українців у Франції — купили оселю в Східній Франції, в селі Розе, біля Везуль: два будинки і 4,30 гектари землі. Ціна оселі 270 000 фр. (кож. 60 тисяч доларів, разом із нотаріальними витратами). Цю суму треба заплатити до 30-го квітня 1979 року.

Не диспонує практично ніякими фондами, обидві організації не мають можливості віддати цей борг без допомоги українського громадянства в діаспорі. Тому, що тут йдеться про важливу справу молоді, якій треба допомогти виховуватися у національному дусі, в любові до українських традицій, українського народу і Української Церкви, ми звертаємося з гарячим закликом до усього українського громадянства у вільному світі.

Просимо зокрема добродіїв, меценатів й українські організації в Європі й за океаном щедрими пожертвами прийти з допомогою тим, які хоча не мають великих можливостей, все ж таки хочуть допомогти українській молоді працювати й включатися в наше національне й громадське життя. Кожен нарід дбає про свою молоді. Допоможіть і нам сповнити цей обов'язок супроти нашої молоді.

Пожертви будуть оголошені в пресі. Прізвища добродіїв і меценатів, які дадуть поважніші суми, будуть вписані на пропам'ятну таблицю оселі.

Наперед складаємо сердечну подяку за пожертви, які просимо слати на адресу: Centre De vacances ukrainien, 186, Bld St-Germain 75006 Paris.

Пожертви можна також пересилати з банку на наше банківське conto: Centre de vacances ukrainien c/p 016/01.102.917 CIAL 24 rue Cambaceres 75008 Paris.

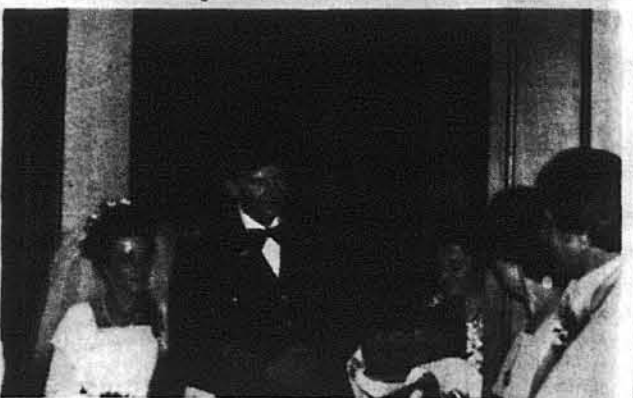
Париж, 12-го листопада 1978 р.

За Діловий комітет:
Володимир Косик — голова, Олександр Смоликевич — заступник голови, Михайло Бублинський — секретар

Кожне добре діло для виховання української молоді благословимо і підтримуємо.

† Володимир, Апостольський Екзарх для українців у Франції
о. М. Василюк, генеральний вікарій
о. М. Левенць, канцлер

Весілля Лялі та Ярополка Гладкого у Вест Пойнті



Лялі й Ярополк Гладкі

Роздає осінні кольори природі. Кольорами квітів розцвітає на деревах і кущах осінь. Ще де-не-де, притишеним голосом, згадують свербіж про літо. Згадала і я літо, 1-го липня 1978 року, як у сонячному сиві розцвів найкращий квіт любові — відбулося вінчання п-ни Лялі й Ярополка Гладких. У сонячному сиві заблищали шаблі кадетів, під їхнім бальдахом вишшла пара молодих із кадетської церкви у Вест Пойнт, Н. Й.

В офіцерській Клубі відбулося прийняття, що проходило у добродію тині традицій і культури українського вінчання. За почесним столом молодята, друзі й друзі, на столі прекрасні коровії. Рукав старости — традиційно перерізаний рушником, вишиваний маками. Такими маками, що у віночку молоді поміж волосками й роменами.

Вчителька Школи Українознавства прочитала вірш присвячений молодій парі. Бож Лялі й Ярополку була її непересічною ученицею Школи Українознавства в Пассейку, що її покінчила матурою із визначним успіхом. А зараз, вже Лялі й Ярополк, працює над дипломом магістра в Монклер коледжі з ділянки мистецтва.

Капітан Ярополк Гладкий закінчив військову Академію у Вест Пойнті. Під час чотирьох років в Академії перейшов різні військові вишколи, та їздив на службу до Німеччини й до Кореї. Приїхавши з Кореї — відбув військову службу у Форт Карсон, Колорадо, при танкових частинах.

Будучи у середній школі, покінчив воєнну школу Українознавства ім. Митрополита А. Шептицького в Нью Гейвені з дуже добрим вислідом. Ярополк і Лялі — від раннього юнацтва є пластунами й по сьогоднішній день. Вони володіють добродію українською мовою й дорожать традиціями та звичаями, що їх батьки привезли із Рідного Краю, передавши їх Лялі й Ярополкові.

Панство Мартинюки і Лялі й Ярополк є членами 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку.

І. Д.

UKRAINIANS IN PENNSYLVANIA

A CONTRIBUTION TO THE GROWTH OF THE COMMONWEALTH

Price: \$6.00 (hardbound), \$4.00 (softbound)
Postage and handling \$0.75
New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Виставка Народного Мистецтва в Чикаго

Цей рік був одним із найцікавіших років у житті СУА Чикаго. Після успішної виставки народного мистецтва у Чикагській міській бібліотеці, 29-ий і 101-ий Відділи СУА влаштували виставку народного мистецтва у Делі Сентрі. Тут міститься Міська рада — це один із найдинамічніших центрів міста Чикаго. Десятки тисяч людей переходять крізь його виставки. І саме тут організоване жіноцтво успішно об'єднує публіку і членів Міської ради, із прекрасними українськими вишивками, різьбою, писанками, народною ношею і ткацтвом творчість українського народу.

Виставка відбувалася від 15-го до 19-го травня ц. р. Подібні виставки потребують зусиль, а ще більше запалу до доброї праці. Жінки згадали Відділи своєю жертвенністю ще раз поставили на скрин живого міста все чим український нарід багатий.

У культурній і благодійній справі багато людей об'єдналися із Україною. Під час виставки сотні прохожих вперше довідалися про існування українського народу і географічне положення України, бо крім експонатів була приготувана інформативна література відвідувачам.

Міська рада радо відпустила приміщення на виставку, але всі експонати треба було завжди забирати кожного вечора і знову розставляти кожного ранку по обом кутах гігантського виставочного. Це була досить складна процедура, але воно не злякало таких союзників, як Галина Колесницька, координатор виставки та Віра Маркевич — голова 29-го Відділу СУА.

Нагода показати скарби української культури у центрі 8-ми мільйонного міста, не трапляється кожного дня. Наші члени 29-го і 101-го Відділів приклали великих старань не надарити.

ЦІНИ ПРОДУКТІВ ШИРОКОГО ВЖИТКУ ЗНОВУ ЗРОСЛИ

Вашінгтон. — Кілька днів після того як президент Джиммі Картер оприлюднив наступну фазу боротьби з інфляцією, Департамент праці в п'ятницю, 27-го жовтня, повідомив, що протягом вересня ціни продуктів широкого вжитку зросли на вісім десятих відсотка, зокрема збільшилася ціна на бензину і мешканцям будинки та значно зросли оплати за навчання в коледжах і університетах. Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, повідомив, що президент Картер невдоволений вересневими статистикою, бо протягом того місяця ціни зросли більше, ніж продовжували попередні: в серпні — на шість десятих відсотка, а протягом липня — на п'ять десятих одного відсотка.

Спеціальні знижки
для новонабутих домів

Тел. (212) 441-2489
(212) 849-2731

КОНТРАКТОР

ВИКОНУЄ РІЗНІ РОБОТИ, ТАКІ ЯК: найновіші кухні, лазні, електричні, гідролічні, каналізація, навіс дахів, центральне опіщення, бетонні, викінчення плинців і всі інші роботи зв'язані з викінченням домів.

ANTHONY RUDOLPH LORENC
84-52 86th Avenue Woodhaven, N.Y. 11421

• HELP WANTED •

MACHINISTS

Experienced In Operating

- ENGINE LATHE
- MILLING MACHINE
- DRILL PRESS
- RADIAL PRESS
- NC EQUIPMENT
- HORIZONTAL BORING

*Planner Operator

Must do own set-ups and work from drawings with minimum supervision. Day and night shift openings available. Outstanding benefits program. Modern plant and equipment.

APPLY IN PERSON

Standard Tool & Mfg. Co.

738 Schuyler Ave. Lyndhurst, N.J. 07071
Equal Opportunity Employer

Членкині 29-го Відділу під час виставки в Делі Сентрі у Чикаго.

мо. Успіх бо виставки був неабиякий. Американська преса декілька раз згадувала про неї, а саме: „Давн тавн Нью", „Давнерс Гров Репортер" та інші.

На виставці було багато українських вишивок,

включно із дитячими вишиваними суконочками. Майже кожна мати, чи бабуня питалася, де можна купити ці прекрасні вишивки — союзники висловили, що це виставка мистецтва, а не „бізнесу" і подавали їм адреси українських крамниць, де можна набути подібні речі.

Можна сказати, що наше жіноцтво культурним способом пробиває стіни, крізь які падає світло на існування українського народу і його культури.

Леся Коломисць

Признання танцювальному ансамблеві „Заграва" в Міннеаполісі

За п'ять років свого існування, український танцювальний ансамбль „Заграва", під керівництвом Мірона Павлішина, при парадній св. Константина в Міннеаполісі, здобув собі багато прихильної уваги не тільки серед українців. На окрему увагу заслуговує признание, що його виявили представники місцевих урядових чинників.

В квітні цього року, губернатор Міннесоти д-р Руді Перпич, гостив молодих українських танцюристів у своїй офіційній резиденції, цим виявивши пошану ансамблеві, за його численні виступи під час святкування 200-Річчя ЗСА. Останньо, чергове признание висловлено цій групі української молоді, цим разом з боку влади міста Міннеаполісу. Рада міста запросила ансамбль виступити з програмою українських танців, під час прийняття з нагоди зачаткування тісної співпраці між двома містами — Міннеаполіс і Сейнт Пол. Ця небудуча імпреза відбулася у четвер 4-го жовтня, в репрезентативному приміщенні в центрі міста і в присутності понад 150 представників урядових агенцій, на чолі з посадовцями обох міст. Програмою вечора керував широковідомий місцевий журналіст і письменник, Джим Клубучар.

Після вечери і коротких промов представників обох

міст, українську програму започаткувала Славка Павлішина Геллер. Вона в першу чергу висловила подяку за запрошення і таке почесне відзначення для ансамблю „Заграва". Вона також коротко розказала про Україну і значення української культурної спадщини для громадян українського роду.

Коли на сцені появились українські танцюристи, в імпульсних народних одягах, присутні зразу привітали їх гучними оплесками. В супроводі музики у виконанні подружжя Абрамчуків і братів Луциків, танцюристи вправно виконали ряд українських народних танців, закінчуючи програму браурним гопаком „Метелик". У глядачів помітне було велике враження і подив від виконавців. Вони подивлялися молоді українського роду, бо вона займається конструктивною працею, тоді коли велика частина і ровесників в Америці має великі проблеми з уживанням наркотиків, злочинами і неморальним способом життя. Вставанням з місць і окликами, і довгими оплесками вітали представників місцевої української молоді, а відповідальний за організацію вечора зразу звернувся з проханням в скорому часі знову виступити на подібній імпрезі.

Це небуденне відзначення танцюристів ансамблю „Заграва" є черговим призначенням для них за їхню п'ятирічну працю в поширюванні знання про Україну та за їхнє добре виконання завдання для добра української громади в Міннесоті.

• РОЗШУКИ •

СТЕФАН І ЯДВИГА МІСЬКІВ

— напишіть до мене. Хто знає цю родину, прошу повідомити їх про це оголошення. Александер Лободоцький 7260 Ten Hill Rd. West Bloomfield Twp., Mich. 48033
Тел. (313) 626-3645

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
12-го ЛИСТОПАДА 1978 р.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 292-й Відд., о год. 1:30 по пол. в УНДомі. — Т. Тимошко, гол., С. Федик, фін. секр.

ГАМТРАМК, Міш. Місячні збори Т-ва ім. М. Шакевича 94 Відд., о год. 2-й по пол. в Укр. Дем. Клубі при 2376 Грінлінг авл. Є важні справи до обговорення, тому проситься чл. прийти. — М. Борнськевич, рек. сек.

STARK COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

УКРАЇНСЬКІ МАШИНИ
ДЛЯ ПИСАННЯ
„ОЛІМПІЯ", нім. продукції —
по знижених цінах.

Найкраще місце на прийняття бенкетів, ім'янин, хрестин, товариських зустрічей, поїлок і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1888
• Власник українців та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавид Бруку і св. Духа — відома соціальна фірма

K. M. KARDOVICH
CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS
HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.

• HELP WANTED • TOOLMAKER

Ready for a change? Leading Cosmetic Corporation seeks exp'd Toolmaker for its implement division. Excellent starting salary & company paid benefits & regular scheduled overtime.

APPLY OR CALL
REVLOIN, INC.
Implement Division
196 Coit St., Irvington, N.J.
(201) 373-5803
An equal opportunity employer (M/F)

DIEMAKER PROGRESSIVE DIEMAKER

Seeking a change? Leading cosmetic corp. seeks exp'd Diemaker for the preparation & maintenance of progressive dies. This position offers an excellent starting salary, liberal co. paid benefits & regular scheduled overtime.

APPLY OR CALL
REVLOIN, INC.
Implement Division
196 Coit St., Irvington, N.J.
(201) 373-5803
An equal opportunity employer (M/F)

• REAL ESTATE •

RESORT
Health & age forces sale, family resort, 11 6/10 acres, 30 units, consists of motel efficiency units, housekeeping cabins, restaurant, bar, 2 pools, recreation hall (seats 300 people), barbecue pits, outdoor bar, laundry plus shop & linen storage building. Vicinity Catskill Game Farm. Principals only.
N. Cymbalista
Highway 32, Route No. 1
Catskills, N.Y. 12414

HELP WANTED
• COUPLE •

ПОДРУЖЖЯ

Догляд над малим тенісовим клубом, передмістя Нью Джерсі, догляд над 4 тенісовими кортами, клубовим домом і землем. Даром апартамент плюс добра платня. Дешо англ. мови. (201) 762-1517

• FUNERAL DIRECTORS •

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ІЛІ:РА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere In New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Бруку і перенесенням тіл-них Останків з різних країн країни.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

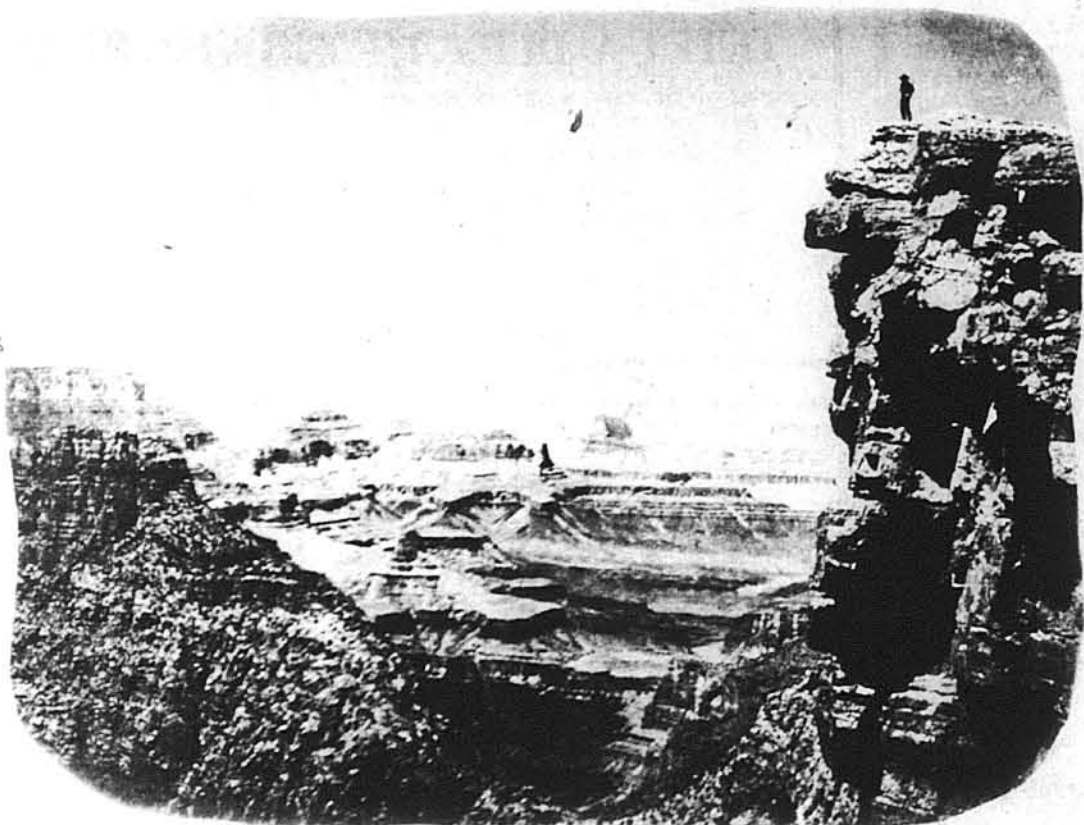
ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

We had to dig deep for the Grand Canyon.



\$15,000,000 is a lot of money for a hole in the ground

But that's what we paid Mexico for territory that included the magnificent Grand Canyon

Americans had to dig deep for the money. So they invested in government securities. Because they knew they could take stock in America

You can take stock in America today by buying Savings Bonds

It's easy when you join the Payroll Savings Plan. That way, a little is set aside automatically from each paycheck to buy Bonds.

It's a great way to save. For a new house. Or your children's education.

Or even a trip to the Grand Canyon. So buy Bonds. It's a savings plan you'll really dig.

Saving Bonds are 4% interest when held to maturity of 5 years (4 1/2% the first year). Interest is not subject to state or local income taxes and federal tax may be deferred until redemption.



Take
stock
in America.